

SvD

KONST - MÅLERI

Cut-out

Sigrid Sandström

Galleri Gunnar Olsson, Fredsgatan 12

T o m 20 september

FOTO: GALLERI GUNNAR OLSSON

Sigrid Sandström, Utan titel, akryl på pannå, 40x51 cm. Bilden är något beskuren.

Illusioner på duk blir verkliga

Publicerad: 28 augusti 2009, 09.46

Direkt när jag stiger in i galleriet slås jag av kraften i Sigrid Sandströms nya målningar. I den förra utställningen år 2007 på samma galleri var referenserna till ett arktiskt landskap tydligare. Då bildade det måleriska rummet en scen i form av hennes eget oslipade ateljégolv hemma i New York med ett omgivande fjälllandskap som skulle kunna vara Grönland eller Antarktis. Is och forsande vatten trängde in i ateljén och svepte med sig allt vad som stod i dess väg. En vind blåste tag i något som såg ut som vita papper och fick dem att virvla omkring. De båda rummen inomhus i ateljén och utomhus i fjällvärlden smälte samman. Natur och kultur förenades.

I de nu visade målningarna, som samtliga är från 2009 med undantag av en större duk, har abstraktionen såväl tilltagit i det avbildade landskapet som i det närmaste utplånats i målningens ytskikt. Illusoriskt målade A4-papper är fasttejpade på ytan med halvgenomskinlig maskeringstejp eller en klarblå tejp. De

virvlande pappersarken finns kvar men har nu bokstavligen plockats upp från golvet av konstnären och fästs vid duken. Alltså, varken pappren eller tejpen finns där annat än som illusion. Men det är nästan så att man kan riva bort tejpen från ytan, så verklig är den.

Vind, vatten, eld och jord – de fyra elementen – är i en eller annan form alltid närvarande i Sigrid Sandströms målningar. I den förra utställningen fanns en video som visade en svetslåga mot ett järngaller. Här är det istället den röda färgen i målningarna som står för värmen. Känslan av Antarktis finns kvar i den isblå färgen och de skarpa genomsiktliga isblocken. Men istället för ateljén ser vi en grotta. Det är ett arketyriskt landskap som brukar tolkas som en symbol för livmodern.

Sigrid Sandströms stundom abstrakta, stundom konkreta landskapsmåleri får mig att tänka på äldre konstnärers verk i första hand, inte modernismens abstrakta måleri. Med Giorgiones Stormen från 1508 har hon det komplicerade rummet gemensamt; föreningen av inne och ute, stad och natur och blixten som lyser upp en gröngrå himmel och klyver den mitt itu. Där ser vi en halvnaken kvinna som ammar sitt barn på bädden av en flod medan en soldat tittar på från motsatta stranden. Stormen är precis som Sandströms målningar fragmentiserad och består av ett collage av rum och händelser som egentligen inte har med varandra att göra men som förts samman i en förtätad, mystisk enhet.

Sigrid Sandström är i höst aktuell med tre verk i Carnegies Art Award som med start i Köpenhamn 17 september turnerar till de nordiska huvudstäderna, London, Peking och Nice. Hon deltar även i Nationalmuseums utställning kring Caspar David Friedrich som öppnar i oktober.

ANNA BRODOW INZAINA

✉ kultur@svd.se